

opusdei.org

Utrka njegovog života - članak objavljen u Aleteiji

Kyle Lang, student sa Princetona, sudjelovao je sveti utrci od jedne do druge strane kontinenta radi prikupljanja novčanih sredstava za dobrotvorne svrhe. Inspiriran učenjima Svetog Josemarie o posvećenju svakodnevnog života naučio je unijeti svoju vjeru u sport kojim se bavio.

27.01.2018.

Gledajući Kylea i njegove prijatelje prošlo ljeto na plaži njujorškog Coney Islanda, osoba bi pomislila da se radi o običnim 20-godišnjacima koji se od svojih vršnjaka ni po čemu ne razlikuju. Bilo je subotnje prijepodne u sredini kolovoza, tako da nije bilo iznenađujuće da su skinuli majice, izuli tenisice i skočili u more. No, Kyle je došao s duljeg puta nego većina ljudi koji su uživali na plaži, šetalištu, hot dogovima i vožnjama u zabavnome parku. On je došao iz savezne države Washington na nogama. Trčeci! Lang, dvadesetogodišnjak, kome su se na kraju 76 dnevnog trčanja pridružili školski prijatelji, je završio utrku od 3 016 milja. Svakog dana, izuzevši jednu ili dvije izvanredne prilike, otrčao je otprilike 40 milja – što je u pravilu jedan i pol maraton dnevno.

Napustivši North Cove, Washington, 5. lipnja, Lang je slijedio sjeverniju rutu koja ga je dovela od uzvisina

Stjenjaka do ravnica srednjeg zapada, prolazio je uz rub Chicaga i kroz svoj rodni grad West Salem, Wisconsin te kroz svoju prisvojenu državu New Jersey, gdje je „junior“ na Princetonu. Tokom utrke je istrošio devet pari tenisica.

U intervjuu je otkrio podrijetlo svoje avanture koji se nalazi u knjizi Christopha McDougalla „Rođen za trčanje“ koju je dobio na dar od svojeg djeda. „ Ta me knjiga inspirirala da istrčim svoj prvi maraton kao šesnaestogodišnjak“ kaže Lang. Poslije toga odlučio je istrčati dionicu lokalne staze za bicikle koja iznosi 101 milju kao svojevrsni srednjoškolski projekt. „Istrčao sam ju u dva dana kako bih prikupio novac za nekoliko organizacija.“ Tada je uvidio svoju sposobnost trčanja na daljinu i osjetio je inspiraciju da prihvati izazov trčanja od obale do obale.

Počeo je privlačiti korporativne partnere i sponzore usputno planirajući rutu. Tijekom proljetnog semestra je započeo svoje treniranje trčeći negdje između 30-40 milja vikendima i 10-25 milja tokom tjedna da bi, kako sam kaže, se priviknuo na veliku kilometražu. Odradio bi i 35 milja na stazi trčeći krugove kako bi se naviknuo na otupljujuću dosadu koja bi ga čekala na ljeto.

„Najveća stvar koji sam morao postići je navika da jedan trk od 40 milja ne predstavlja nikakav problem nego samo običan dan.“ , kaže Lang. „Druga stvar koja mi je bila bitna je bila oslonac na ljude u mome životu. Njihove molitve, potpora i ohrabrenja su mi bili velika pomoć.“

„Tjedan dana prije utrke, vodio sam razgovor sa svojim roditeljima o tome što ću napraviti te na koje bih zdravstvene probleme trebao

pripaziti te zbog kojih bi eventualno trebao smanjiti kilometražu, uzeti dan odmora ili u potpunosti odustati od utrke. Nisam htio nanijeti trajniju štetu svome tijelu.“ – rekao je.

Prijatelji su mu pomogli stvoriti internet stranicu nasljovljenu „Running united 2017“, pomoću koje su njegovi pratitelji mogli vidjeti njegovu točnu lokaciju u datom trenutku.

Izuzevši samo trčanje, Lang je htio uzvratiti trima neprofitnim organizacijama koje su djelovale te koje su imale velik utjecaj u njegovom životu: „Great River, United Way“ (koja djeluje u 4 okruga u Minnesoti i Wisconsinu), „Every Hand joined“ („od kolijevke do karijere“ inicijativa koja djeluje u Red Wingu, Minesoti gdje je stažirao prethodnog ljeta) i „Special Olympics New Jersey“ (koja organizira cjelogodišnje treninge i natjecanja za

djecu i odrasle sa intelektualnim poteškoćama). Uspio je prikupiti na kraju oko 23 000 dolara.

„Prva dva tjedna, moje se tijelo prilagođavalo biti na nogama 12 sati dnevno usputno se pitajući: „Zašto to radiš? Ne bi smio to činiti!“ Na kraju me vlastito tijelo pokušalo zaustaviti. Oko petog dana sam imao bolove u desnoj potkoljenici zbog čega sam morao mirovati jedan cijeli dan.“ Tokom utrke se također javljao psihički umor.

„Bio sam toliko mentalno izmoren. Prvo u Wisconsinu te kada sam prolazio kroz svoj rodni grad. Toliko, da sam skoro izgubio sposobnost završiti započeto putovanje“, priznao je Lang. „Znao sam odmah čim bih se probudio da sam sposoban taj dan otrčati 40 milja. Tijelo mi se već prilagodilo na napore s obzirom da sam to radio zadnjih 50-ak dana. Ali, mentalno sam već bio spreman da

konačno s tim završim.“ Na svom blogu, Lang je opisao neke misli koje bi mu znale proći kroz glavu s vremena na vrijeme, pogotovo kad bi znalo postati teško: „Ne moraš odraditi 40 milja. Dovoljno ti je samo jedna milja. Ako ju ne možeš dovršiti, napravi još deset koraka. Tada iza tih deset napravi još deset i tako do jedne milje i tako još jednu milju i tako do 40 milja.“

Lang je već bio spreman na fizičke i psihološke izazove koji su ga čekali i zbog toga je znao kako ih usmjeriti i prevladati. Na Princetonu, gdje je studirao psihologiju, uključio se u aktivnosti Katoličke crkve na kampusu preko Aquinas Institua. Također je upoznao Opus Dei, osobnu prelaturu Pape osnovanu od strane Sv. Josemarie Escriva koja naglašava rast u svetosti kroz obične aktivnosti u svakodnevnome životu. Na Princetonu je upoznao člana Opus Dei-a koji je također trkač i koji ga je

potaknuo da uključi vjeru u sport kojim se bavio.

„Spisi Sv. Josemarie o svakodnevnome životu su mi zbilja progovorili.“ ,objašnjava Lang.

„Trčanje se može usporediti sa svakodnevnim zadacima, kao nešto što je repetitivno. Spoznati značenje koje nadilazi sam zadatak je bilo nešto što sam želio postići.“ Prijatelj ga je uputio u koncept „milje na nakane“, prinoseći pritom određenu dionicu koju je trčao kao žrtvu Bogu na određenu nakanu.

„Općenito, ujutro između dvanaeste do šesnaeste milje mi je bilo najteže, a poslijepodne od sedme do desete. Pokušao sam planirati kada bi mi otprilike bilo teško, da bi tada imao određenu nakanu za koju bi trčao i koja bi mi dala snage kada bi mi bilo najteže.“ Razmišljanje o njegovim nakanama bi mu pomoglo da nastavi dalje.

„Posljedično, nastojao sam poistovjetiti svoju patnju sa patnjom osobe za koju sam molio, posebice ako bih molio za voljenu osobu koja je bolovala od raka ili se borila sa samoćom.“ Dalje objašnjava:

„Također bi se nastojao poistovjetiti sa Kristovom patnjom. Molio bih Gospodina da iskoristi moju patnju da ublaži patnju ostalih zbog situacija kroz koje su prolazili, bilo da se radilo o miru na Bliskom istoku, o samoći osobe ili smrti prijateljeva roditelja.“

Zadnjeg dana, Lang je započeo svoj trk blizu mosta Georga Washingtona na strani rijeke Hudson koja je pripadala New Jersey-u. Njegova majka, koja je također trkačica, otrčala je 24 milje s njim do Coney Islanda u Brooklynu. Nekoliko njegovih prijatelja se priključilo na raznim točkama puta. Lang je protrčao kroz kampus rivalskog sveučilišta Columbie, spustio se niz

Broadway, preko Times Squarea, kroz Chinatown i preko mosta na Manhattanu da bi ušao u Brooklyn. 76 dana nakon kupanja u Tihom Oceanu koje je prethodilo trku, bio je nadomak kupanju u Atlantskom oceanu.

„Spuštajući se Ocean Parkway-om, mogao se osjetiti dašak oceana i odjednom je sve utihnulo“ , prisjeća se . „S otprilike 4 milje do završetka, počeli smo moliti krunicu da bismo zadnju milju otrčali u potpunoj tišini.“